

Julen 2010

Hvis ellers mine arkiver taler sandt, er det nu 25' gang jeg skriver julebrev. Jeg må beundre jer at I fortsat gider hænge med.

Krisen kradser. I hele verden. Spekulanter hænger som gribbe over hovedet på os. Hvor findes det svageste dyr i flokken? Hvor kan der nu slås til? Først var det Grækenland, så Spanien, Portugal, England og nu Irland. Får det da aldrig ende? Grådighed er blevet vor tids forbandelse. Verdens politikere evner ikke at dæmme op.

I vores hjemlige andedam stoltserer pralhalsene omkring og gør sig ud til bens. Det er ganske som i Holbergs "den politiske kandestøber". Snart har vi så snærende bånd at alt liv udelukkes. Vores såkaldte velfærd er blevet en møllesten om halsen. Vores engang så højt besungne frisind og imødekommenhed forsumpes af stupiditet og nedgroethed. Hvor er vores værdighed? Har vi virkelig de politikere vi fortjener? Bliver det anderledes hvis andre kommer på taburetten? Næppe! Hvorfra skal fornyelsen komme?

Nå, måske udspringer oplevelsen af fortabthed af, at vi har levet længe. Måske er det som det skal være og altid har været? Vi der har levet længe har svært ved at forstå den måde tingene nu gøres på! Sagde jeg gamle? Næe det gjorde jeg faktisk ikke, men jeg mente det. For det er sandheden, selvom vi ikke selv synes. Vores tid er forbi. Vi er reduceret til en ældrebyrde! En flok som kun ligger samfundet til last. Hvor man så har den oplysning fra? I mit objektiv i hvert fald en yderst forenklet betragtning!

Lyder det pessimistisk? Jae, det gør det nok. Men livet er dejligt alligevel, ikk'? Alle dommedagstrompeterne til trods! I hvert fald synes vi livet er dejligt. Så dejligt at vi hver eneste dag nyder at vågne med et kærligt god morgen til hinanden og ser frem til en ny dags spændende aktiviteter og oplevelser.

Hvad har så 2010 været for et år? Tjoh, først og fremmest har det ændret på vore rejsevaner. Campingvognen er sat til salg, men det går noget trægt. Landcruiseren er solgt, det gik til gengæld lynhurtigt.

Bort fra vinteren. Flyve til Nice. Herfra til Ste. Maxime. Bente og Niels Eriks lejlighed. Temperaturen måske ikke den bedste, men dog muligt på gode dage at spise frokost ude. Susannes gensyn med Côté d'Azur. Sætte sig på Café de Paris i Monte Carlo. En luksus som man ikke undte sig dengang optræden foregik på Casino.

Mere tid i Malmö. Opleve sommeren i og omkring Malmö. Sommarlov på Dockan, Børne TV i børnehøjde, dagligt fra vores småbådshavn. Kanonsuccess. Ungerne kunne se sig selv på TV om aftenen. Lunchdans på Skånes Danseteater. Musikaftener på Vesterhavnen. Dans i Stapelbetts parken (Malmö's skaterbane). Dockplats 2010 – jubilæum for hele området. Fire fantastiske aftener. Magisk forestilling på vandet, på taget og i luften. Sangere i kor, musik fra containere, akrobater i kraner, svømmere og dykkere i vandet og tusindvis af mennesker på kajen.

Julen 2010

Mere forår – fly til Barcelona. Køre til Cerbère. Dorit og Torbens franske domicil. 180 grader middelhavsudsigt. Et fantastisk sted på kanten af Pyrenæerne mellem Frankrig og Spanien. Jacques og Sonja udleverer nøgler til huset. Prægtige mennesker med butik på havnefronten. Han sælger dykkerudstyr og arrangerer turer over og under havet. Hun sælger souvenir og lokale vine. Begge utroligt engagerede og entusiastiske. Barcelona et kalejdoskop af oplevelser. Og Dali i Figueres er vidunderlig surrealistisk. Fire dage forlængede den Islandske askesky opholdet i Cerbère. Vi fløj hjem med Ryan Air. Næsten blasfemi.

Midsommer og et nyt køkken i By. Susanne deltog ved den første ostefremstilling i Synnøves nye mejeri. Eilerth fik hjælp med brændekløvning for at sikre vinterens varmforsyning

Familiefødselsdage der slutter midt i juli med et kæmpebrag af en 40 års fødselsdag for René. Afviklet i Harebo, Småland – den unge families smultronställe i Sverige. Temperaturen sneg sig op på 35 gr i skyggen. Alt foregik uden døre. Mange sov i telt. En rigtig god idé.

Efter fødselsdagen kørte vi længere nordpå. Vi har købt svensk bil. Bestilt i Enköping. Ikke ny, men næsten. Stop og overnatning i Linköping. Og så fik vi dyret udleveret. Hvilken herlighed. Sightseeing for at vænne os til bilens utallige finesser. Kullen, Dunkers i Helsingborg, Brantevik og Ales Stenar. Eneste problem med den er, at den ikke må køre i Danmark. Fordi vi stadig er registrerede danskere. Men sådan er vilkårene.

August tur til Dorit og Torben i Iremåla ved Tingsryd. Hvilket hus og hvilket sted. Pragtfuldt.

Efterår og igen til Norrland. Plukke svampe, rødgul trompetsvamp og tratisser (tragtkantareller). I år var der ingen lingon (tyttebær), dog havde Carina sikret sig, så vi fik en pæn portion af hendes høst. Bonden (Håkan) har bygget mejeri til konen (Synnøve), så vi troede ikke han havde tid til at sætte kartofler. Men det havde han! Så der blev kartoffeloptagning og vi transporterede 75 kg sydover. Problem med det nye transportdyr. Eilerth og jeg var kørt til Härnösand for at handle. Dyret ville ikke starte hjemturen. Alt forsøgt, intet virkede. Ringe efter bjergningkøretøj. Heller ikke de fik gang i mersan. Bugsere til Sundsvall. Der måtte to køretøjer til for at få den hevet op på et fejleblad. Alt var blokeret. Mercedes brugte 2 dage til at finde ud af hvad de troede fejlen var. Ratlåsen blokerede! Ny fra Tyskland. Efter 5 ekstra dage i By kunne vi vende næsen hjemad.

Forskrækkelse på Langeland. Ukrudtsbrænderen fik fat i en dårlig bundbjælke på vestgavlen! Uopdaget. Kaffepause. Efter 20 min. var der kraftig røgudvikling. Nødvendigt med masser af vand og nedbrydning af et bindingsværkfelt for at slukke. Rigtig ubehageligt. Forsikringen accepterede. Reparationen tog meget, meget lang tid. Først i midten af november var det hele overstået.

Julen 2010

Gule ærter for tyvende gang på Langeland og som noget nyt nu for første gang også gule ærter i Malmö. Success. Denne ældgamle ret er der ikke mange som laver helt fra bunden. Vi synes det er hyggeligt, og vi fortsætter så længe nogen har lyst til at være med. I Sverige laves der, dog næppe så udbredt som tidligere, fortsat ärtsoppa på rigtig mange restauranter hvor der serveres lunchmiddag, og det foregår altid om torsdagen.

I vinenes verden står flere begivenheder lysende i erindringen. Sydafrika såvel på grillen som i glassene, Svendborg golfklub lagde lokaler til. Hos Hermann i Tivoli. Efterårsmagning i Kokkedal, en hyggelig tradition. Jagtmiddag på Egeskov slot, det begynder at ligne en tradition. Champagnesmagning til syv retters middag med kaviar på Falsled kro, overnatning i værelse No. 1, kroens bedste.

Tvillingerne blev seks og er begyndt at gå i skole. Nulte klasse, men spændende er det.

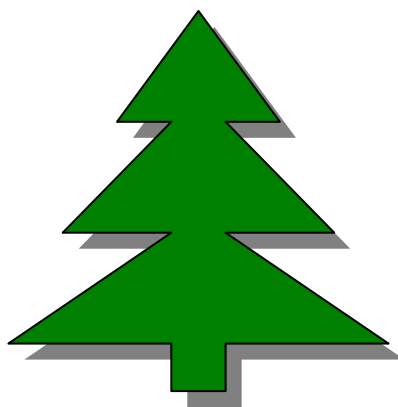
Alberte blev syv og Signe skriver ikke længere sin alder med et tal, nu skal der to til, hun er nemlig blevet 10 år.

Veksølund med Henriette og Rene, en dejlig fast tradition. Bjørn Nørgaard retrospektivt på Statens Museum for kunst og nyt "nåleøje" i Måløv ved den nye S-togs station.

Og nu indvier vi Malmös nye tunnelbane med kongerøgelse og hele balletten. København rykker 12 min. nærmere.

Synes nogen at livet som pensionist er kedeligt. I hvert fald ikke os.

Glædelig jul og godt nytår

Susanne og Jørgen